

nalbestyrelse har lyst til at lave en eller anden aktivitet, så skal den altså også have lov til det, og så skal den også tage ansvaret for det. Det betyder, at man altså i lov om boligbyggeri laver et forslag, som ikke går ud på at bygge og administrere boliger og leje dem ud, men man har sådan en helt særlig binstandslov indbygget i lov om boligbyggeri i fremtiden. Det har man dog aldrig haft før.

Man siger også, at alle de fiaskoer, man har kendt, hvor boligselskaber har rendt rundt og leget byggeeksportører i udlandet osv. – med det kendskab, jeg har til det, så tror jeg ikke, jeg kan finde én succes, men jeg kan finde mange fiaskoer – skal vi nu lovfæste. Det skal ganske vist kun være for 1 mio. kr. ad gangen, men til gengæld kan de jo prøve, indtil de får det lært, om ikke de kunne få en enkelt succes ud af det.

Hver eneste gang er der to grupper, der kommer til at betale for fornøjelserne. Den ene gruppe er lejerne i form af endnu højere huslejer, og den anden gruppe er det offentlige i form af den boligstøtte og den støtte, der i øvrigt gives til den her sektor. Jeg synes, det er sørgeligt; jeg synes, det er meget, meget sørgeligt.

Når boligministeren står heroppefra og taler – det har også nogle af ordførerne gjort – om alle de dér sociale aktiviteter, som er til gavn for beboerne, som man nu vil skære ud, så er der jo kun dertil at sige, at det ville jo være en god idé, når man sidder og læser den nye formålsparagraf, da også at læse den gamle. Så vil man jo få syn for sagn for, hvilke udvidelser der er tale om. Alt det, man står heroppe og siger at vi andre vil tage kvælertag på, er noget, man har gjort mere eller mindre gedulgt.

Det er jo rigtigt nok, som boligministeren siger, at nu kommer det frem i lyset, og nu tillader vi så det. Så siger vi, at det skal kommunerne føre kontrol med. Derpå kigger vi lidt på erfaringerne: Hvordan er det, kommunerne har ført tilsyn med det her område? Ja, det viser jo skandalerne, som vi kun indtil nu har set toppen af isbjerget på. Jo, men nu skal kommunerne til at føre noget bedre kontrol! Ja, det kan man jo have et håb om.

Man kan også have et håb om, at der er fornuftige kommuner, som ikke synes, at boligsociale formål og sociale aktiviteter skal løses over boliglovgivningen, og som nægter godkendelse af dem og siger, at det skal ske over en anden lovgivning. Men man må se i øjnene, at dér, hvor man har de store koncentrationer af almenyttige boliger, vil man formentlig også ha-

ve en socialdemokratisk ledelse i kommunen, som gør, at boligministeren sikkert får sine tanker igennem i praksis, og så kan vi jo se på de kommende års finanslove, hvad kreativiteten kommer til at koste.

Vi vil også kunne se det af de avisartikler, som dybdeborende journalister i løbet af årene vil komme til at grave op for os med nye skandaler. Det er fuldstændig naivt at tro på, at det, vi har set, på nogen som helst måde bringes til ophør med det her forslag – snarere tværtimod.

De regnskabsmodeller, som man har, har jo ikke været gode nok. Det, der ligger i beslutningsforslaget, er jo netop, at man som politiker og som beboer alle steder skal kunne sammenligne regnskaberne, altså om det er AKB, der aflægger regnskab, om det er KAB, eller om det er nogle andre. De nøgletal skal være af en sådan art, at man nemt kan se, hvordan det her selskab så i øvrigt er.

Når ministeren lige før sagde, at det dér med revisionen, det var jo beboerne osv., for det stod i forslaget, så vil jeg gerne forespørge boligministeren, om det ikke er sådan i teorien, for i normalvedtægterne fra Boligministeriet står der i § 14: »Selskabet« – når det er afdelingernes regnskaber – »revideres af en statsautoriseret/registreret revisor, der vælges af selskabets bestyrelse. Valget skal godkendes af kommunalbestyrelsen. Revisor afgår hvert år. Genvalg kan finde sted.« Det tror jeg ikke nogen vil nægte at der står.

Dernæst kommer det næste spørgsmål: Er det så ikke rigtigt, og vil boligministeren ikke bekræfte, at de store forretningsførerselskaber, det være sig KAB, det være sig Lejerbo, det være sig DAB, i deres kontrakter har indsat en bestemmelse om, at forretningsførerselskabets revisor skal være revisor for de administrerende boligselskaber, og at disse forretningsførerkontrakter normalt strækker sig over 10-årige perioder, og at den bestemmelse i normalvedtægterne derfor er aldeles illusorisk.

Sådan kunne man altså blive ved, når man er så glad for, at man skal have håndværksvirksomheder og alverdens ting, og at man skal kunne fortsætte med det. De gode erfaringer fra LejInco vil man gerne udbrede til andre kommuner.

Så vil jeg godt stille boligministeren et andet spørgsmål, og det er: Hvordan forholder det sig med momslovgivningen? Er det ikke sådan, at reparations- og vedligeholdelsesarbejder for egen regning på egne eller lejede bygninger er